

Letna plača 2 gold.
Družtveniki dobivajo
list brezplačno.

„Delaj, nabiraj, pomnožuj.“

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gld.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Andrej Šmid. — Karol Klimke. — Koliko časa čebele živijo. — **Poziv**
nekterim udom. — Listnica.

† Andrej Schmid.

(Konec.)

Bil je pa Šmid tudi izvrsten vrednik. Sam skozi in skozi znanstveno in dejansko v čebelarstvu izveden, zraven hladnokrven in mirnega značaja, je dajal v listu tudi drugemu mnenju prostor ter je vedel povsod posredovati, povsod kaj dobrega najdi. Tako se je reč razjasnovala, kakor pred nikoli tako. Njegov list je postal vsem umnem čebelarjem neobhodno potreben in še dandanašnji, da si je čebel. listov mnogo, mnogo izrastlo, več ali manj vsi iz njega zajemajo.

Drugo njegovo veliko dejanje je bilo *vstanovljenje letnih občnih zborov* za nemško-avstrijske čebelarje, ki bi se imeli vrstiti po Nemškem in Avstrijskem. Od začetka so ti zbori, ktere so obiskovali naj imenitniši čebelarji vsih dežel, kjer so se v razstavah vse novejši raznovrstno čebel. orodja, ravno tako raznovrstni pridelki in izdelki na ogled postavljali, res mnogo in naj več pripomogli, da je umno čebelarstvo na tej stopnji, kakor je dandanes.

And. Šmid je bil, izvzemši dva ali tri, na vseh ter je mnogo sodeloval, da, če tudi ni hotel in mislil, imel je povsod prvo besedo. Pozneje je postal stalni podpredsednik ter voditelj zborov.

Tretje veliko čebel. dejanje Šmida je bila knjiga, ktero je izdelal z g. Kleine-jem: „Navod za poduk o umrem čebelarstvu v znanstvu in dejanji.“ Knjiga je sama po sebi mojstersko delo, vendar pa le bolj za izobražene čebelarje, ki so že mnogo čitali. Za učence v šolah je pretežka, še bolj nerazumljiva pa za navadne čebelarje, ki znabiti nobene druge

knjige ali čebelarskega časopisa še brali niso. Izdal je tudi in v dveh zvezkih priredel ves zapopadek svojega čebelarskega časopisa od l. 1845 do 1861, ker v resnici ni malo dela ter zahteva mnogo truda in vednosti.

Tako se je r. Šmid za blagor čebelarstvo trudil in delal za-nj do svoje prezgodnje smrti. Z gosp. Dzierzonom, Berlepšom in drugimi se bode ga čebelarški svet še pozne čase častno spominjal. Kdor pa je z njim kdaj občeval, njega — pohlevnega, postrežljivega moža — gotovo ne bo pozabil. Z njim je šel iz sveta keršanski poštenjak in značajni možak stare korenine, kakoršnjih je dandanes v neznačajnem veku pač malo več na svetu. Naj v miru počiva!

† Karol Klimke.

Karol Klimke, učitelj in sloveč čebelar je umrl 8. junija tek. l. Karol Klimke je bil rojen l. 1830 v Pruski Šleziji.

Bil je revnih staršev otrok ter je mogel kot dečko ovce pasti. Ker se je toliko rad učil, so ga njegovi učenci podpirali, dokler se je izšolal ter učitelj postal.

Služboval je kot začasni učitelj na raznih ljudskih šolah. L. 1864, pa mu je bila podeljena služba stalnega učitelja v Frankenthai-u, kjer je tudi umrl.

L. 1862 je od nekega prijatelja panj čebel dobil. Z vsakim rojem je rastla ljubezen do čebelarstva, dokler je postal po vsi Nemčiji in dalje še drugod sloveč čebelar. Vdeleževal se je skoraj vsih občnih zborov ter na njih bil kakor si že dejansko delaven.

Bil je tudi v drugih kmetijskih strokih izveden in mnogovrstno delaven. V občevanji je bil jako priljuden in kakor je poročevalec tega od drugih čul, izvrsten učenik in dober kristijan.

Umrli je še le 50½ l. star. Naj v miru počiva!

Koliko časa čebele živijo?

Vselej so čebelarji popraševali, koliko časa čebela živi. Gotovo je to imenitno prašanje, na katero odgovarjati je bilo nekdanj težko, dokler niso čebelarji raznih plemen gojili; pač je zdaj veliko lažje, ker laška čebela se od drugih na prvi pogled razloči. Neko poskušnjo, pripoveduje „D. Bienenfreund,“ katero tu priobčimo, ker zna marsikoga zanimati.

G. Popof v Henkovem, izvrsten čebelar, je dobil dva panja kavkažiške čebele ter je sklenil poskusiti, koliko časa čebele o poletnem času živijo. V to je odločil dva močna panja (ruskega in kavkažiškega) ter njima je 14. junija vse satovje zamenjal, t. j. ruski panj s črno čebelo

je dobil vse satovje z zalego kavkažiškega panja brez starih rumenih čebel; kavkažiški panj pa je dobil spet brez starih črnih čebel vse satovje ruskega panja.

Že 16. junija se je ktera mlada čebelica prikazala, 18. junija še več i. t. d., ki je bila razne barve kakor domače čebele, namreč v ruskem panju rumena, v kavkažiškem črna.

Delale so nekaj časa doma v panji, kakor mlade čebele vselej.

Druzega julija t. j. 18. dan po izleženji so začele mlade čebele zunaj delati, toraj méd in rožni prah nanašati. Od 6. do 10. julija se je začel nov rod prikazovati, namreč čebele, ki so se izlegle po zamenjenjem satovji, ktere so bile toraj spet v kavkažiškem panji rumene, v ruskem pa črne; potem takem je bil rod iz zamenjene zalege ravno v sredi med starimi in mladimi čebelami enake barve. Prav lahko se je toraj opazovalo, koliko časa bo živel in delal ta srednji rod razne barve.

Proti koncu julija je bilo že tako malo čebel prve zalege v panjih, da je iz kavkažiškega panja komaj ena črna čebela na deset rumenih izletavala; enako je bilo v ruskem panju komaj ena rumena na deset črnih čebel. O začetku avgusta so bile le še čebele ene barve v obeh panjih, namreč v kavkažiškem rumene, v ruskem črne. Ves srednji rod iz zamenjene zalege je tedaj živel 47 dni in sicer 17 dni notranjega dela v panji, 30 dni pa unanjega dela na paši. Med temi 30 dnevi so imele čebele ugodnih 21 dni, 9 dni pa je bilo neugodnih.

Opomniti se mora, da tisto leto je bilo zarad vročine in suše malo dobre paše; če bila bi boljša paša, bi čebele bile gotovo bolj izletavale, tedaj pa tudi še krajši čas živele. Tudi ni bilo nobene posebne nezgode, n. pr. hudega piša, naglega dežja i. t. d., kar čebelam posebno škoduje ter jih trumoma končuje.

Znamenito je tudi, kar Popof v značaju čebelnem opomni. On pravi, da spremenjenega zadržanja čebel v drugem panju med ptujem ljudstvom ni zapazil, ampak črna ruska čebela je bila v sredi pohlevnih hudobna, rumena kavkažiška pa v sredi togotnih vsa pohlevna, kakor med sestrami.

Res prav zanimivo opazovanje, ki zamore marsikaj temnega razjasniti!

26. občni zbor avstrijsko-nemških čebelarjev 1. 1881.

Letošnji občni zbor čebelarjev bo spet na Nemškem — v Erfurtu, in sicer: 5. septembra na večer pozdrav došlih zborovalcev. 6. septembra zjutraj ob 8. uri ogled razstave čebelarskega orodja in pridelkov; o 9. uri prva obravnava do 1. popoldne, potem obedo. 7. septembra o 9. uri druga obravnava, do 1. popoldne. Sklep obedo in izlet. 8. septembra Izlet v Eisenah i. t. d.

Poziv nekterim udom.

Na letošnjo prošnjo za podporo smo od c. kr. ministerstva za kmetijstvo z dopisom 15. junija tek. leta, šte. 6911 sledeči odlok prejeli:

„In Würdigung der misslichen Lage des Krainischen Bienenzuchtvereines bin ich bereit einen Theil des Deficit zu decken, wenn mir der Ausschuss ein Programm seiner künftigen Thätigkeit vorlegt und den Nachweis liefert, dass auch die Mitglieder ihre Jahresbeiträge geleistet haben.“ To je: Visoko ministerstvo pripozna žalosten stan Kranjskega čebelarkega društva ter hoče en del dolgá poplačati, če mu odbor predloži načrt svojega prihodnjega delovanja in dokaže, da so tudi udje svoje letne doneske plačevali. *)

Vsled tega odloka smo prisiljeni zaostalo letnino povsod poiskati, ker od zveste plače je odvisna daljna pomoč, in naravnost rečemo, tudi obstanek društva. Laži poročati ne moremo (naj bi sicer tudi smeli, kar se vé, da se nikoli ne smé,) ker stanje društva t. j. število uduv in letni račun moramo vsako leto gosposki predlagati.

Zato se s tem obračamo na vse ude, kateri letne plače iz pozabljivosti, ali kakor si že bodi, niso odrajtovali, ter lepo prosimo, naj nam letnino pred kakor mogoče pošljejo.

Upamo, da ne bode noben čebelar toliko nepošten, da bi nam v takem položaju in tudi po tem pozivu letnino odrekel, ker to bi bilo za čebelarstvo in posredno tudi za slovenske dežele dvojna krivica; ker tako zadržanje bi nam ne kratilo le osebne male plače, ampak tudi s to pogojo obljubljeno pomoč. V društvo nismo nobenega silili, nobenega tudi siliti ne moremo; 7. §. pa prav odločno govori:

„Kdor svojega izstopa predsedniku ne naznani, se ima za uda tudi za prihodnje leto ter je letno plačo odrajtati dolžan.“

Pravila so bile poslana vsakemu udu posebej in so bile v društvenem listu dvakrat naznanjene; tedaj se z nevednostjo nikdo ne more izgovarjati. Hudobne volje vendar nočemo nobenemu podtikati; nadejamo se, da nas k temu tudi nobedin ne bo silil.

Odbor.

*) Prvi del odloka zadeva samo odbor, ki bode svoje storil; drugi del zadeva ude, ktere lepo prosimo, da tudi svoje storijo.

Vredn.

Listnica vredništva.

Ker se je čas že tako zapoznil in da se ne bode še dalje, pošljemo zdaj našim udom spet več listov vkup brez priloge. Znanprej pa bode vselej pridejana pola „Navoda za umno čebelarstvo,“ dokler bode knjiha skončana.

Odgovorni vrednik J. Jerič.

Izdavatelj „čebelarstvo“.

Natisnila Klein in Kovač (Eger) v Ljubljani.